

# Mijn stem klinkt anders

Sirisak/Billy werd geboren 1996 in Thailand. Hij bracht er zijn kinderjaren door. Nu woont hij in Edinburgh, Schotland, waar hij ook school loopt.

Mijn Thaise naam is Sirisak en mijn Engelse naam is Billy. Ik ben 10 jaar oud. Ik werd geboren in Thailand en kwam naar Schotland op mijn zevende. In Thailand sprak ik tegen bijna iedereen Thai. Ook mijn mams en paps spreken Thai onder elkaar. Maar mijn vader sprak wel Engels tegen me. Ik moest behoorlijk hard werken toen ik school liep in Thailand – er was niet veel tijd om te spelen. Maar er zaten wel een paar schildpadden op de speelplaats, waar ik graag naar keek. Het was nogal moeilijk om Thai te leren lezen, maar na een poosje kon ik ermee overweg.

Ik kon behoorlijk Thai lezen tot ik hier in Schotland aankwam. Maar nu merk ik dat ik er alsmaar minder van onthoud. Hier bestaan er geen Thaise boeken. Mijn handschrift in het Thai is ook mooier dan dat in het Engels.

Toen ik voor het eerst naar mijn nieuwe school ging, was ik wat gegeneerd. Toch maakte ik snel nieuwe vrienden. Ik moest woorden leren die ik echt niet kende, zoals de namen van bomen en bloemen. De eerste bloem waarover ik leerde was de narcis, omdat ik toekwam toen ze hier in bloei stond. Daarna leerde ik over rozen (de lievelingsbloemen hier van mijn mams) en over madeliefjes. Ik leerde madeliefjeskettingen maken. De eerste boom waarover ik leerde was de eik.

Ik startte midden in de derde klas van de lagere school. Ik vond het in het begin erg moeilijk om te leren lezen en schrijven, maar na een poosje werd het makkelijker. Mijn vrienden hielpen me toen ik er zelf niet uit geraakte.



In Thailand was het heel anders dan hier. De taal is hier anders en er zitten ook andere mensen uit andere delen van de wereld, op deze school. Zoals mijn vriend Jason. Hij kwam uit China. Suraj kwam uit India en Damon uit Iran – al weet ik niet precies waar in Iran.

Nu is het voor mij makkelijker om Engels te spreken dan Thai. Maar ik spreek thuis nog altijd Thai met mijn mam en een aantal van haar vrienden. Paps en mams spreken onder elkaar ook nog altijd Thai.

Als ik Thai spreek, klinkt mijn stem

anders. In het Thai is hij veel hoger en in het Engels laag. In Thai spreek ik een stuk sneller, en dezelfde klank kan meerdere betekenissen hebben. Toen ik in lagere vier zat, liep er nog een Thaise jongen school hier. We spraken vaak samen. Maar hij zit nu op de middelbare school. Ik kan Thai spreken met andere kinderen wanneer ik naar de tempel ga. En ik kan Thai spreken tegen paps, mams en haar vrienden. Ik droom in het Thai en het Engels – maar nooit door elkaar. Een nachtmerrie in het Engels is griezeliger dan in het Thai.